

Den christelycken dool-hof

Door-vlochten, ende verciert met godtvruchtige liedekens

bron

Den christelycken dool-hof. Door-vlochten, ende verciert met godtvruchtige liedekens. Gielis Stryckwant, Brussel 1663

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_chr003chri01_01/colofon.htm

© 2010 dbnl

**Den *Christelycken Dool-hof* door-vlochten, ende
verciert met **Godt-vruchtighe Liedekens,**
ghedicht tot vermaeck van alle **Sangh-minnende,**
ende **goet-willende zielen, nu eerst aen het licht**
ghegheven. 1663.**

Voor-reden.

*D*En Dool-hof die is nu, en heeft geweest voor desen,
*D*ie jeucht een soet vermaeck, hy doet dickmaels genesen
*E*en cranck, en treurigh hert: een quelende ghemoet,
*H*y (ick) en weet niet, hoe dickmaels verquicken doet.
*W*el aen ghy jonghe jeucht, wel aen ghy jonghe lieden,
*C*omt desen Dool-hof eens besien, en gansch bespieden,
*B*esnuffelt hem van deegh, door-kijckt hem over al,
*E*n hy (soo ick betrouw') aen u behaeghen sal.
*N*aer lichaem, en naer ziel, sal hy u seer vermaecken,
*I*n Godts minne vier, sal hy uw' hert doen bliccken,

*Hy heeft al wat u dient, soo ghy in lyden zyt,
Ghy sult hier vinden troost, en vreucht in cort en tydt.
Is't dat ghy somtydts comt te vallen in de sonden,
Ghenaede vindt ghy hier in Christi roode wonden.
Ghy vindt voor Voorspraeckerß', een Moeder hier en Maeght,
Die voor u saligheydt ghedurigh sorghe draeght.
Wat dienter veel gheseyt? ick bid' wilt maer eens proeven,
Hoe desen Dool-hof can uw' ziel met deuchden toeven,
Van syne vruchten pluckt, sy zyn u al ghejont,
Pluckt vry, en spaert niet een, pluckt teder die u mont,
Ick meyn de Liedekens de ghen' u hier bevallen,
En passen op uw' Stem', wilt die met vreucht uyt-schallen,
En tracht te winnen' thert van Godt door desen sanck,
En nemt den arbeyt, die ick u schenck, in danck.*

Kers-liedeken.

Stemme *Godt hongh aen't Kruys.*

STaeckt droefheydt mensch, *Meßias* is ghecomen,
Den Godt van al die heeft nu aen-ghenomen
Onse natuer; dus laet ons vrolyck zyn,
Laet ons aen hem den willecom gaen gheven,
Hy comt ons' doot, hy comt ons' doot,
Hy comt ons' doot, veranderen in 't leven,
In eeuwigh vreucht, in eeuwigh vreucht,
In eeuwigh vreucht, verkeeren onse pyn.
2. Verheught u al, doch hebt oock mede-lijden,

Dit teerste Kint dat ons nu comt verblijden
 Gersselt van couw, hy die het al verwarmt
 Leyt hier verstyft, hy heeft het al gheschaepen,
 Nochtans gheen plaets, nochtans gheen plaets,
 Nochtans gheen plaets, vindt hy om in te slaepen,
 Als eenen Stal, als eenen Stal,
 Als eenen Stal, hoort eens hoe hy daer karmt.

3. Gy die bewoont Paleysen, en Casteelen,
 Wilt uwen Godt een weynigh mede-deelen
 Van uwe plaets: syn leden syn soo teer:
 Ick vrees hy sal van couw en armoed' sterven,
 't En zy hy comt, t'en zy hy comt,
 t' En zy hy comt, uw' hulpe te verwerven,
 Het hoy, en stroy, het hoy en stroy,

Het hoy, en stroy, eylaes! doet hem soo seer,
4. Onnoosel Lam 'kweet dat het syn uw' wenschen
Te woonen in de herten van de menschen,
Daer wilt ghy zyn, daer scheidt ghy uwen lust,
Myn hert is u gheheel, en gansch gheschoncken,
Doch t'is soo couwt, doch t'is soo couwt,
Doch t'is soo couwt, maer 'tsal door minne voncken'
Stracx zyn in brant, stracx zyn in brant,
Stracx zyn in brant, soo haest ghy daer in rust.

Liedeken, waer door vermaent wordt den Christen mensch tot een oprecht Christen leven.

Stemme. *Nuict agreable. &c.*

SEght eens, ô Christen mensch wie dat ghy zyt,
Hoedanigh is het leven, dat ghy leydt?
Welck zyn de werken,
Vraegh ick die ghy doet?
Wilt ghyse mercken,
Gaet in uw' ghemoet.
2. Ghy weet, ghy zyt vereert met Christi Naem

Siet oft ghy tot de selven zyt bequaem,
Zyn uwe fyten
Soo met deught verlicht,
Dat ghy cont quyten
Uw' verbonde plicht?

3. Het staet u toe (seyt de Schrifture claer)
Te volghen Christum op uw' besten naer,
Ghy uyt-ghelesen
Uyt soo groot ghetal
Moet aen Godt wesen
Seer ghetrouw in al.

4. Ghy, die altyt bemint den achterclap,
Oft ghy, ô Dronckaert, volght ghy Christi stap?
Oft ghy onkuysschen,

Oft hooverdigh mensch,
Oft die in't tuysschen
Hebt al uwen wensch?

5. Ghy die met ieder' een tweedrachtigh leeft,
En die tot ander boosheyt u begeeft,
Zyt ghy ghetreden,
Vraegh ick, in de baen,
Die hier beneden
Christus heeft ghegaen?

6. Voorwaer ghy doolt gheheel, want t'is ghewis
Dat ghy gaet weggen der verdoemenis,
Ghy gaet de weggen
Die u *Sathan* leert;
Waer door Godts zeghen

Wordt van u ghekeert.

7. Eylaes! ick vrees, dat ghy vol angst, en schrick
Eens wesen sult op dien ooghenblick
Als ghy sult scheidē
Uyt het leven hier,
Om gaen te lyden
Naermaels t'eeuwich vier.

8. Want quaede Christenen dan sullen zyn
Meer dan veel Heydenen vervult met pyn
Die meer hun leven
Hebben tot de deught
Als ghy begeven:
Dus ghy schroomen meught.

9. Schroomt nu op dat g'hier naer het schroomélaet

Voort-aen de deught omhelst, en vliedt het quaet:
Wilt niet wanhopen,
Want het is noch tyt,
Den wegh is open
Noch ter saligheyt.

10. I oopt, nemt hem in terwyl' hy open staet,
Een Christen tracht te zyn met naem, en daet;
Doet doch uw' besten,
Godt heeft vreught bereydt
Voor die tot t'lesten
Wettelyck hier strydt.

**Liedeken waer door Christus bethoont
hoe seer hem mishaeht de dootsonde.**

Stemme. *Je suis espris d'une flamme nouvelle.*

Mensch die soo naer de sonden comt te trachten,
Wat is doch sondighen? acht weet ghewis,
Dat sondighen, ô sondaer, is
My te versmaeden, en gansch te verachten,
En houden spot met my, en myn ghebodt.
2. Iae meer, te sondighen, mensch, is te stampen,
En te ont-eeren onder uwen voet

Myn dierbaer, ende heyligh Bloet,
Het is met my den Godt van al te schampen,
En doen veel spyt aen myne Majesteit.

3. t' Is my, ô schepsel, aldus aen te spreken,
'k Weet Schepper, dat ghy my verbiedt het quaet,
Nochtans daerom ick't niet en laet:
Want over-treden, schenden, ende breken
Wil ick de wet die ghy my voren set.

4. Wel mensch hebt ghy dan teenemael verghete
De liefde die ick aen u heb ghethoont,
Als ick met de doorenen ghekroont
Om u gheweest ben eerst seer langh ghesmeten
Met geesselen, ô ondanckbaerighen!

5. Comt ghy vergelden met quaet, en met sond

Het weldaet dat ick aen u heb ghedaen,
De doot die ick heb onderstaen
Om uwen t' wil met soo veel pyn, en wonden,
En soo veel smert, die ick droegh in myn hert.

6. t' En zy dat ghy verandert uw' boos leven,
Ghy moet u selven geven het verwyt,
Soo ghy verdoemt hier naermaels zyt:
Want ick sal ieder loon naer wercken geven,
Ick loon het goedt, het quaet ick straffen moet.

7. Het is noch tydt, ziel, en wilt niet wanhopen!
Soo ghy maer strax u maeckt de sonden quyt,
Ick sal u doen bermhertigheyt:
Ick heb ghelaeten noch vyf wonden open
Tot een Fonteyn, om ute maecken reyn.

**Liedeken waer in den Sondaer bekent
de weldaden Godts.**

Stemme. *Partage Librement.*

O Wonderbaerinh zijt!

Den mensch die heeft gesondicht, en Godt die lydt

O Godt! 'kheb u vergramt,

En ghy noch even-wel op mijn liefde vlamt.

2. Ick ben maer slof, en slyck,

Nochtans om mijnen t' wille comt ghy uyt uw' ryck

Ghy zijt den Heer van al,

En zijt gheworden mensch voor my in eenen Stal,

3. Ick ben, en kennen moet,

Uw' slaef, jae uwen vyandt, en ghy d'eer my doet,
Dat ghy my maeckt uw' kindt,
en dat ghy my opprecht als eyghen Vader mindt,

4. Ick heb verdient de straf,

Dat ick verdoemt moest wesen, ghy nemt my die af,
en hebt voor my vol-daen,

Met gansch uw' leven langh veel pijnen onderstaen,

5. Naer eene Doorne-croon,

[...]n vele geessels slaeghen, aen elck een ten toon

[...]eer schandigh naeck, en bloot

Hebt ghy om myn misdaet gesmaeckt de bitter doodt

6. Ziel! hoe vergheldt ghy nu

Deës alder-grootste liefde, die, Godt toont aen u?

ylaes! noch t'allen stont

Doet gy hem aen veel pyn, en smert, waer dat gy comt

7. Ghy soeckt staegh uw' ghenucht,
En Christus hanght vol lijden aen het Kruys en sucht
Ghy hebt hem daer gheheght
Door uwe groote sond', en sond' op sond' noch legt

DEN SONDAER.

8. Verlosser, t'is my leet,
Ick bid', wilt my vergheven, siet ick ben ghereet
Gheheel van nu af aen
Uyt mijnen boosen staet met uw' hulp op te staen.

9. Myn hulp dan Jesu zijt,
Op my laet neder-daelen uw' bermhertigheyt,
Ghelijck ghy hebt ghedaen
Aen *Petro, Magdalen'*, en aen den Publicaen.

**Liedeken tot vermaeninghe van den
Sondaer.**

Stemme. *Godt hongh aen't Cruys.*

O Sondaer groot, opent eens uwe ooghen,
Hoe can uw' ziel soo swaren last ghedooghen,
Als ghy nu lydt
Door alle het verwynt,
't Welck ghy inwendigh dickmaels moet verdraegen,
O lieve ziel, ô lieve ziel,
O lieve ziele, het zijn noch soeter plaeghen
Dan ghy verdint, dan ghy verdint,

Dan ghy verdint, myn weder spannich Kindt.

2. Wort gy verdoemt g'en moet het my niet wyten

Te laet ô mensch vrees ick dat ghy sult kryten:

Want ghy misacht

Die u nu heeft verwacht

Soo langhen tydt, daer ick u wel can derven;

Ick sorgh voor u, ick sorgh voor u,

Ick sorgh voor u, oft ghy eens quaemt te sterven

In uwe sond', in uwe sond',

In uwe sond', betert u toch terstont.

3. Bekeert u ras, gh'en sult niet langh meer leven,

De werelt die sal u seer haest begheven,

Voor uwen loon

Sal sy een doorne Croon

In uw' memori', en verstandt gaen drucken;
Cryght ghy goet end', cryght ghy goet end'
Cryght ghy goet end', soo sal't u wel ghelucken:
Ach peyst altijd, ach peyst altijd,
Ach peyst altijd, op dien bangen strydt.

4. Betrouwt op my; al had' ghy soo veel sonden
Alleen ghedaen, die men oyt sou verconden:
Verliest noyt moet,
Ick ben het eeuwigh goet;
'k En sal van mijnen cant u noyt ontbreken,
Mijn hert is vol, mijn hert is vol,
Mijn hert is vol, van soete minne treken;
Met eenen sucht, met eenen sucht,
Met eenen sucht, verkrijght ghy groote vrucht.

Liedeken van eenen bekeerden Sondaer

Stemme. *Helas je suis abandonné.*

MYn ziele wat hebt ghy ghedaen?
Seght eens, waer zijn nu alle uw'op-setten?
Het scheen' ghy soudt voor Godes wetten
De doot seer geerne hebben onder-staen,
Het scheen' ghy wilde liever sijn,
In't eeuwich vier, en in de helsche pijn,
Als uwen Heer in't minsten te vergrammen,
Syn minne vier
Scheen'u gansch te doen vlammen,

En verbranden schier.

2. Eylaes! om (ick en weet niet wat)
Om corte vreught, om wynighe ghenuchten
Waer van den naer-smaeck baert veel suchten,
Verlaet ghy uwen costelijcksten schat:
Om eenen schyn, om niet met al
Bedrijft ghy sonden in seer groot ghetal.
Ach ziel! ghy comt door veel derley boosheden
Het soet ghebodt
Vrywilligh t'over-treden,
Van den grooten Godt.

3. Weent ooghen, weent dagh ende nacht,
En houdt niet op, verandert in Rivieren,
Ick sal die weten te bestieren,

Vloeydt altijd aen, door traenen wordt versmacht.
De sonden die ick heb ghedaen
't Ghetal mijns hairen sy te boven gaen.
Wat sal ick doen? waer sal ick my nu keeren?
Al-om voorwaer
Soo volghen my de seeren,
Van de sonden naer.

4. O Vader der bermhertigheyt!
Ick com tot u, ick com seer swaer ghelaeden
Met het groot pack van mijn misdaeden:
Ick wete wel, ghy hebbet self gheseyt,
Dat ghyse al ontfanghen sult
De ghen' leet-wesen hebben van hun schult.
Ick sal voort-aen met alle mijne crachten

Van al het quaedt
My t'uwcr liefde wachten,
Ach comt my te baet.

Liedeken, waer in Christus vermaendt den wellustighen mensch.

Stemme. *Godt hongh aen't Kruys.*

HOe langh sult gy mensch minnen noch ghenuchten,
Die baeren angst, veel droefheyd, ende suchten,
Iae die voor-waer geene ghenuchten zijn,

Het zijn alleen maer schynende wellusten,
Ghelyck ghy weet, ghelyck ghy weet,
Ghelyck ghy weet, ghemerckt ghy noyt cont rusten,
Soo langh g'hun pleeght, soo langh g'hun pleeght,
Soo langh g'hun pleeght, maer leydt ghedurigh pyn.

2. Dit tuyght den worm, die niet op houdt van knagen,
Dit tuyght het pack, het welck uw'hert moet draghen,
Uw'banghe ziel ghetuyght dit t'meest van al;
s'Heeft my vergramt, sy is gheheel belaeden,
Eylaes! sy sterft, eylaes! sy sterft,
Eylaes! sy sterft, sy sterft in haer misdaeden,
Iae sy is doodt, jae sy is doodt,
Iae sy is doodt, ô val! ô droeven val!

3. Uw' ziel is doodt, wat sult ghy nu gaen maecken?
Sullen u noch de vuyl ghenuchten smaecken?
Uw' ziel is doodt die my soo dierbaer staet,
Voor die ick heb naer veel pyn willen sterven
Wie sal haer nu, wie sal haer nu,
Wie sal haer nu, het leven weer verwerven?
Wie sal u troost, wie sal u troost,
Wie sal u troost, nu gheven, ende raet?

4. Ick ben alleen die u nu hulp can gheven,
Ick heb de doodt in handen en het leven:
Is't dat ghy wilt my zijn ghetrouw voort-aen,
En wasschen uyt met traenen uwe vlekken,
'kSal door mijn bloet, 'ksal door mijn bloet,
'kSal door mijn bloet, terstont uw' ziel verwecken,

Van haere doot, van haere doot,
Van haere doot, als eenen Pelicaen.

DEN SONDAER.

5. 'k Beken mijn schult, ô Vader der ghenaden,
Ick keer tot u, en wilt my niet versmaeden,
'kVervloeck het quaet in't welck ick heb gheleeft:
O Iesu wilt my doch noch eens ontfanghen
Voor uwe slaef, voor uwe slaef,
Voor uwe slaef, 'ksal u ghetrouw' aen-hanghen,
Soo langh ick leef, soo langh ick leef,
Soo langh ick leef, soo ghy my graci'geeft.

Liedeken, ende verwonderinghe van Godt, waer-om den mensch soo traegh is om hem te volghen.

Stemme. *Wel Herderin waer henen dogh.*

WEl lieven mensch, waerloopt ghy dan?
Schynick te wesen aen u een Tiran,
Dat ghy ghedurighlijck van my soo vliedt?
Ben ick niet, die het al om u u verliet?
Ghy hoort my toe,

Wel lieve ziel, wel hoe!
Wilt ghy my derven?
Soo sult ghy sterven,
Zyt ghy 'tleven moe?

2. Ontsiet ghy dan wat arebeydt?

Waer wilt ghy vluchten daer ghy niet en lydt?

Ick bidt u, opent my doch uwen grondt,

Is't rust te wesen in de ziel ghewondt?

Ick merckwel n e e n

Aen alle uw' gheween,

En swarigheden,

Die ghy met reden

Dan verdraeght alleen.

3. Geeft u de werelddt wat vermaeck,

Voorwaer sy nemt u wel de grootste saeck,
Als sy soo haest uw' edel ziele doodt:
Eylacen! sy maeckt u van deughden bloot.
Ghy soudt vergaen,
t'En waer mijn graci' saen
In quam te stade
Door mijn ghenade,
En mijn soet vermaen.

4. Al hebt ghy somtijts wat verdriet,
t'Is om uw' sonden, wel en weet ghy niet,
Datmen hier lijden, ende stryden moet?
Ghy staet te cryghen naermaels t'eeuwich goedt.
Wel aen dan strydt,
Vreest geenen arebydt:

Laet niet verdrieten,
Ghy sult ghenieten
Loon op sijnen tijdt.

Liedeken bethoonende dat de opprechte liefde alleen in Godt te vinden is.

Stemme. *Amarillis je renonce à vos charmes.*

ICK doen mijn clachten over u beminde,
Hebt mede-lijden met my uwen Vriendt,
Wat meijnt ghy buijten my doch al te vinden?

In dese werelddt is niet dat u dient.
Wilt ghy beminnen iet,
Mint my, 'ksal u versaeden;
Noyt Sondaer ick verstiet,
Wilt u beraeden.

2. 'k En sal u Bruijt noyt laeten hier in ruste,
Soo langh als ghy my niet en mint alleen,
Ick ben de waerheyt, soeckt in my uw' luste,
'kSal u vertroosten in al uw' gheween!
Kent ghy mijn aerdt noch niet,
Ick ben jalous; wilt weten,
Die mint lijdt veel verdriet:
Hebdy't vergheten?

3. Ick ben om uwen 'twil soo cleyn gheworden,

Om dat ick u, ô ziel, sou maecken groot.
Siet eens hoe dat sy my hebben vertorden,
Soo dat ick heb gheroepen door den noot:
Wee my! ick hebbe dorst,
Wilt myn benouwt hert laven;
My, die ben eeuwich vorst,
Sy galle gaven.

4. Eer dat ick scheydde, heb ick hier ghelaeten
Voor testament mijn Heyligh Vleesch en Bloedt
Voor alle menschen, oock van alle staeten:
Merckt doch daer aen, wat dat de liefde doet;
Het is den rechten sin
Altijt te willen wesen
Daer 'thert is vast door min,

Vrindin ghepresen.

5. Vrinden voor vrinden houden niet verborghen,
Wat sy besitten t'is hun al ghemeyn:
Wilt voor't verganckelijck soo seer niet sorghen,
Seer haest sal ick u roepen uijt dees pleyn:
Sorght eerst voor uwe ziel:
Want die moet eeuwich leven.
Vlucht 's wereldts boos gekriël,
t'Sal u begeven.

6. Al schynt de liefde hier al t'over-winnen,
Ghy wordt vergeten, mensch, haest naer uw' doodt.
De meeste liefde groeydt hier door de sinnen;
Wanneer ghy zijt van uwe jeught ont bloot
Dan vlucht de liefde wegh,

Als door den windt de baeren.
Doet dan soo ick u segh,
Laet het al vaeren.

**Liedeken waer in bethoont wordt de goede begheerte van den
Bekeerden Sondaer.**

Stemme. *Fortune que tu m'importune.*

OHeere,
Weerdigh alle eere,
Eenigh, alle goet!
Ach oft ick cost op staenden voet

Van sonden wachten,
De deught betrachten,
Voort-aen u achten
Soo een Christen moet!

2. Vaert vreughden
Die zijt sonder deughden,
Vaert ô aerdsch ghenucht,
Ick neme nu van u de vlucht,
U wil ick staecken;
Want al't vermaecken
Van aerdsche saecken
Brengh voort sucht op sucht.

3. Vaert wereldt
Die soo schynt bepereldt;

't Is maer eenen schyn
Al dat ghy hebt door gansch uw' pleyn.
Onder uw' Bende
Waer ick my wende
Niet dan ellende
Staegh vindt ick te zijn.
4. 'k Gaen vinden
Godt mynen beminden;
Hy alleen die blust
Al mijnen appetyt, en lust:
'k Wil 't al begheven
Om heel myn leven
Hem aen te cleven:
Want hy is myn rust.

Liedeken waer inne Christus soeckt liefde voor liefde.

Stemme. *Ha qu'ell est belle.*

O Creature,
Die naer mijn beeldt gheschaepen sijt,
Hoe langh sal't dueren,
Dat ghy verquisten sult veel tyt,
Sonder naer my eens te verlanghen,
Daer ick ghereet
Ben, soo ghy weet
U al t' ontfanghen?

2. Wilt my beloonen
Met weder liefde lieven mensch,
Ick sal u thoonen,
Dat ghy sult hebben uwen wensch
Niet naer uw' doodt, maer oock in't leven.
Tracht dan altyt
Met vrolyckheyd
My aen te cleven.

3. Dan sult g'u vinden
In seer ghenoechelycken staet:
Comt mijn beminde,
Houdt u by my tot uwer baet:
Ick sal u in den kelder leyden
Daer mijne Bruyt

Quam droncken uyt
Wilt u bereyden.

4. Om te verkrijghen
'tGheluck van een soo soet gheniet
Wilt druck verswyghen,
Verdraeght verduldigh, want ghy siet,
Dat ick soo veel hier heb gheleden,
Iae tot de doodt
Voor uwen noodt
Cloeck heb ghestreden.

**Liedeken, oft t'saemen-spraecke tusschen de Godt-minnende ziele
ende Christus haeren Bruydegom.**

Stemme. *Helas je suis abandonné.*

DE ZIELE.

OMijnen alder-soetsten pandt!

Aensiet my doch die hier ligh voor uw' voeten

Waer sou ick beter u ontmoeten,

Als aen het Cruys daer ghy door minnen brandt

Weent, ende sucht in over-vloet?
Uw' traenen sijn ghemenghelt met uw' bloedt,
Ghy roept tot ons met uwe open armen:
Comt, sondaers comt
Hoe cout, 'ksal u verwarmen,
Vreest te sijn verdoemt.

CHRISTUS.

2. O mensch dat ghy het eens verstont,
Wat ick al heb om uwen t'wil gheleden,
Ghy soud' met my wel sijn te vreden:
Merckt maer alleen hoe dat ick ben door-wondt;
Van mijne voeten tot het hoofd
Is niet een plaetsken, my doch vry ghelooft,
Dat ghy sult vinden sonder eengh lyden:

Wat wilt ghy meer?
En wilt van my niet scheidē,
Ick ben uwen Heer.

DE ZIELE.

3. Wel minnaer 'khoude' my nu gherust,
'kEn vinde niet waer ick my keer oft wende,
Dan vuyl ghenoechten vol ellende,
'kEn wil hier niet ghenieten mijnen lust,
Op dat ick inder eeuwigheydt
By u, ô mijnen Godt ghebenedeydt,
Magh rusten met de ghen' die hier op eerden
Hun suyperheydt
Hielen in groote weerden
Doende aerebeydt.

Liedeken, oft t'saemen-spraecke tusschen Iesus en syne Bruydt.

Stemme. *Helas je suis abandonné.*

JESUS.

LEst heb ick u Beminde Bruydt

Eens met de wereltd eylaes! vinden couten,

Ick wird' onstelt door dit verstouten;

Want ghy weet, dat sy doodt met haer gheluyt

Uw' ziel, die my soo seer behaeght,

Dat sy my totter doodt toe heeft ghejaeght,

Om haer te geven eens 'teeuwich leven,

Nu laet ghy my
Die soo diep staet gheschreven
In mijn dierbaer zyd'.

BRUYT.

2. O Heer! 'kbekenne mijn misdaedt,
Het is my leet, ick bidde om ghenade,
Van desen stondt ick al versmaede
Het welck my leyden can tot eenigh quaet;
En ick vertrecke my alleen
Om mijn vuyl ziel te wasschen met gheween,
En u te vraeghen hoe 'kmy moet draeghen,
Om u voortaan
In alles te behaeghen,
En uw' gunst t'onfaen.

JESUS.

3. Om my heel aenghenaem te zijn
Moet ghy u oock van cleyne fouten myden,
En dickmaels dencken op myn lyden,
Oodtmoedigh weest, verduldigh, matigh, reyn,
Op my alleen stelt Bruyt uw' hert,
Weest my ghetrouw, ende niet en beghert
Eydel ghenuchten, die niet dan suchten
En hebben in,
Van dese moet ghy vluchten
Met uw'hert, en sin.

BRUYT.

4. O Minnaer, 'ksegh adieu aen al
Dat my sou connen van uw' liefde trecken,

Ick schroom nu van des ziele vlecken:
Bewaert my dogh dat ick niet meer en val.
'kSou liever sterven, grooten Godt,
Als noch te doen iet teghen uw' ghebodt,
Iae liever wesen in d'hel gheresen.
Myn hulp dan zijt,
O Bruyd'gom uyt-ghelesen,
Nu, en t'aller tyt.

**Liedeken, waer in Christus bethoont de
liefde die hy tot den mensch draeght.**

Stemme. *La Vinole.*

Ick ben in groote pyn,
    Beminde,
Ey wilt doch mijn Hulppersse zijn;
Siet mijnen noodt,
Ick Ben over doodt,
Die lyd' ick al met liefde groot,
Op dat ick uwe ziel
Sou hoeden voor *Sathans* ghekriel,

En noch daer by
Sou maecken vry
Van 'swereldts swaere slaverny.
2. Aen-siet mijn bloedigh sweet,
Myn Duyve,
Syn u de sonden noch niet leet?
g'Hebt my misdaen,
Nochtans ick gaen
Voor u nu openen de baen;
'k En vreesse pyn noch smert;
Want ick nu heel onsteken werdt
Met nieuwe min
Tot u Vrindin,
Doch niet tot mijn, maer uw' ghewin.

3. 'k En sal my niet ontsien
te sterven,
Wilt my maer weder liefde bi'en,
Volght mijnen raedt,
Sy niet versmaedt,
Die voor uw' deur staen vroegh, en laet,
Ghelyck een arme slaef,
Die om eenighe winst, oft gaef,
Dach ende nacht
Moet houden wacht,
Aght my, hebt g'u noch niet bedacht.

4. O Heer, ick ben beschaemt,
Ghenaede,
Wil u gaen dienen soo't betaemt.

Myn vleesch, en bloedt,
Leven, en goedt
Schenck ick u al met bly ghemoet,
'k En wil voort-aen niet meer,
Met u heb ick ghenoech, ô Heer,
Want 'swereldts lust
Noyt hert en blust,
'kBid' Jesu, dat ghy in my rust.

**Liedeken, de Bruyt ghehoort hebbende de Stemme van haren
Bruydegom verlaet de werelt, om hem alleen aen te cleven.**

Stemme. *Godt hongh aen't Cruys.*

CHRISTUS.

ACh myn Vrindin en hoort ghy my niet cloppen?

Sult ghy noch langh voor my uw' ooren stoppen?

Laet my doch in, 'kben uwen Bruydegom,

Wy sullen t'saemen een verbondt gaen maecken;
 Geeft my uw' hert, geeft my u hert,
 Geeft my uw' hert, verlaet al d'ydelsaecken,
 Die al-te-mael, die al-te-mael,
 Die alte-mael, vergaen als eene blom.

BRUYT.

2. O minnaer soet mijn hert is u gheschoncken,
 Ontsteckt het doch met uwe minne voncken:
 Sietick vertreck, en gaen de werelt uyt.
 Vaert wel dan wereldt met al uw' ghenuchten,
 Voor my, ick wil, voor my, ick wil,
 Voor my, ick wil, nu metter daet ontluchten
 Al wat my lockt, al wat my lockt,
 Al wat my lockt, en worde Christi Bruyt.

WERELDT.

3. Wel jonghe maeght, wat wilt ghy gaen beginnen?
 Syt ghy berooft van uw' verstandt en sinnen,
 Dat ghy my laeten wilt die ben soo soet?
 Waer-om wilt g'uw natuer soo vroegh versterven?
 Nemt uw' vermaeck, nemt uw' vermaeck,
 Nemt uw' vermaeck, 'ken wil u noch niet derven?
 Verlaet my niet, verlaet my niet,
 Verlaet my niet, ey siet wat dat ghy doet.

BRUYT.

4. Neen wereldt, neen, ick ken uw' loose treken,
 'kEn wil u niet een woordt meer hooren spreken,
 'kHeb nu te recht ghevonden dien mensch,
 Die my alleenelyck hier can versaeden;

t' Is Jesus soet, t'is Jesus soet,
'tIs Jesus soet, die my hier 'tbest sal raeden,
Op hem, ick bouw, op hem, ick bouw,
Op hem, ick bouw, hy is al mijnen wensch.

CHRISTUS.

5. 'k Hoor dit met vreught, ô mijne wel bemind
Roept my in noodt; ghy sult uw' helper vinde.
Als 'swereldts banden sullen sijn ontdaen,
Dan sult ghy eerst gaen uw' gheluck beproeven
Verlaet op my, verlaet op my,
Verlaet op my, u en sal niet behoeven,
Blyft ghy ghetrouw, blyft ghy ghetrouw,
Blyft ghy getrouw, in dese woeste baen.

Liedeken waer door Christus soeckt de ziele tot hem te trecken.

Stemme. *Echo wil ick terghen.*

MEynt ghy dan mijn schoone
Hier in rust te woonen
Buyten my, eylaes?
Ghy zijt seker dwaes:
Rust in myn lyden,
Weest cloeck in't stryden;
Ick sal selver wesen
Uwen loon voor-waer;

Myn Bruyt uyt-ghelesen
Volght myn ganghen naer.

2. En wilt doch niet vreesen,
Dat ick u als weesen
Laeten sal in noodt,
Myn liefd' is te groot:
'kSal voor u sorghe,
Ick blyf uw' borghe;
Noch sal ick u geven
Myn vyf Wonden root,
Om daer in te leven
Van nu totter doot.

3. Syt ghy niet te vreden,
Soo magh ick met reden

Claeghen met verwyt,
Dat g'ondanckbaer zyt.
Wilt u bepeysen,
En als den wysen
U doch wel bedencken
Eer den tydt passeert,
g'En cont my niet krencken,
t'Is maer dat my deert:
Dat ghy uw' wel-vaeren
Soo soeckt op de baeren
Van den woeste zee,
Daer ghy niet dan wee
E[...] vinde:
Mynbeminde,

Ghy meught altydt weten,
Dat ick uwen Heer
U noyt sal vergeten,
'k Min u al te seer.

5. 'kSegh u dan voor 'tlesten;
Kiest hier doch het besten:
Want naer dat ghy kiest,
Ghy wint, oft verliest
De soete velden
Daer niet dan welden
Van melck, ende honingh
Vloeydt in over-vloedt,
Daer ick ben den Coningh,
En het eeuwigh goedt.

Liedeken ter eeren het alder-heylichste Sacrament des Autaers.

Stemme. *Ha qu'ell'est belle.*

DEn Heer der Heeren,
Den Schepper, ende Godt van al,
Mensch t' uwer eeren,
En tot troost in dit traenen dal
Heeft eenen maeltheydt gaen oprichten
Om uwe smert
Door sijn goedt hert
Gansch te verlichten.

2. O wonder Feeste!
O on-uyt-sprekelyck bancket!
Loopt al om 'tmeeste,
Siet wat op taeffel wordt gheset,
Het is Godt self om u te stercken
Onder den schyn
Van Broot, en wyn,
O werck der wercken!

3. Syn Vleesch tot spyse,
Syn Heyligh bloedt tot uwen dranck,
Niet voor een reyse,
Maer voor geheel uw' leven lanck
Seer mildelijck comt hy uyt-rycken:
Hy is van sin

Tot u sijn min
Hier doen te blycken.

4. Wie Gast comt wesen
Op dit Bancket met reyn ghemoet,
Die wordt ghenesen,
Van al syn quael, en soo ghevoedt,
Dat hy in d'eeuwigheydt sal leven.
Van d'helsche pyn
Bevrydt te zyn
Sal Godt hem gheven.

5. Wilt dan aentrecken
Wie dat ghy zyt uw' Bruyloft kleet
't Welck met gheen vleden
Besmeurt magh wesen soo ghy weet

Comt tot dees Feest Godt sal u toeven
Gheheel ô mensch,
Naer uwen wensch,
En u behoeven.

Liedeken, waer door den ghekruste Christus is aansprekende den mensch

Stemme. Comt Vrinden luytst naer myn reden.

O Mensch die my hier comt aenschouwen
Antwoordt my eens ter goeder trouwen,
Isser wel droesheydt, ofte pyn.

Isser wel lyden 'twelck gheleken,
Met recht can wesen by het myn?
Wilt uw' goet duncken vry uyt-spreken.

2. Myn lichaem, myne teere leden
Door-siet van boven tot beneden,
En merckt eens oft daer ivers werdt
Oock d'alder-minste deel ghevonden,
Het welcke niet en heeft syn smerdt,
En niet en is vervult met wonden.

3. Vol weedom is gheheel myn herte,
Myn ziele leydt soo groote smerte,
Dat ghy, noch gheenen mensch die leeft
En zyt bequaem om te bespeuren
Wat droefheydt haer bevanghen heeft,

En hoe eylaes! sy comt te treuren.

4. Uyt liefde kom ick dit te lyden,
Op dat ghy u eens soudt verblyden,
O mensch die moest om uw' misdaet
Zyn inder eeuwigheydt verloren,
Hier-om tot uwen troost, en baet,
Ick uwen Godt ben mensch gheboren.

5. Wat weder-liefde comt ghy gheven
Aen my, die heb voor u myn leven
Aen 'tKruys gheschoncken, soo ghy weet?
Soudt ghy wel om my te behaghen
Een spytigh woordt, oft eenigh leet
Willen verduldelyck verdraghen.

6. Hoe zyt ghy dan ter tydt te vreden

Als ghy door lyden wordt bestreden?
Eylaes! door onverduldigheyt
Gaet ghy terstont een ider claghen,
Dat u soo veel wordt op-gheleyt,
En roept, ô Heer, cort myne daeghen,

7. Ick en sal niemandt overlaeden,
'kBen eenen Vader der ghenaden,
Ick sien een-ieders cranckheyt in;
Maer ick bekenne, en belyde
De welcke ick het meeste min
Ick op der aerde meest castyde.

8. Wel aen dan mensch, wilt sijn verduldigh
Al had ghy lyden menighvuldigh,
Volght altyt *Iob* met cloecken moet;

En laet het u doch niet verdrieten,
Soo sult ghy naer-maels 'teeuwich goedt,
En d'eeuwich vreught met hem ghenieten.

Liedeken waer inne Christus is trooster de de godt-minnende ziele.

Stemme. *Goed' Cameraden maeckt jolyt.*

WAerom ô Bruyt sijt ghy soo droef
Wanneer ick u met eenigh lyden proef,
Weet ghy niet, dat die wordt bemint van my,
Ick hem op d'aerd' gheduerighlyck casty.

2. Siet myne Heylighen eens aen,
Ach wat en hebben sy niet onder-staen;
'kHeb hun (ghelyck in't vier men proeft het gout)
Gheproeft met pyn, en lyden menigh fout.

3. Voort-aen dan ziel niet meer en claeght,
Maer alle lyden cloeckelyck verdraeght:
Want 'tdient doch al tot uwe saligheyt,
Het ghene u van my wordt op gheleyt.

4. Ick ben besorgt voor u, myn Bruyt,
Hooft naer myn woorden, en naer myn gheluyt:
Ick wil u hebben gansch naer myn behaegh,
Ghemerckt dat ick u groote liefde draegh.

5. 'k Versoeck van u geheel uw' hert,
Gaeft ghy het iemandt anders 'twaer my smert;

Seght dan met *Paulus* ick en leef niet meer,
Maer in my leeft nu mynen Godt en Heer.

6. Is't dat ghy wettelyck hier strydt,
Ghy sult hier naer-maels wesen soo verblydt,
Dat ghy sult segghen, dat het lyden hier
By sulck verblyden min is dan een sier.

7. Weest altyt vroom, en cloeck van moet,
Myn jook is seer ghemackelyck en soet,
En ick en legghe niemandt op meer last
Als hy vermagh, en op syn leden past.

8. Stelt al uw' lyden eens by't myn,
Bedenckt myn wonden eens, myn doodt, myn pyn
Ick weet dat ghy tot my stracx roepen sult:
Met lyden, Heer, myn leven staegh vervult:

9. Seer cranck, beken ick, is den mensch,
 Maer ick daer teghen ben tot uwen wensch
 Bermhertigh, en een goedertieren Vaer
 Die voor de daedt den goeden wil nem' waer.

10. Vaert wel myn Duyf, ghetrouw gaet voort,
 Schept noyt ghenucht, dan in het ghen' behoort:
 Dat buyten my is, is verganckelyck,
 En anders niet als aerde, stof, en slyck.

Liedeken tot troost van die Godt vroegh gedient hebben.

Stemme. *La Duchesse.*

GHeluckigh is hy die verstaet,
 Wat dat het is Heer Jesum te beminnen

Met hert, en sinnen:
Merckt wat groote daet,
Wat meer gheluck sou iemant connen wenschen,
Als van joncx, eer hy come te verslensen,
Gansch aen te cleven dien alder-soetsten vrint,
Die ons noyt sal begheven, want hy ons soo mint,
Dat hy heeft voor-ghenomen
Om ons' liefde te becomen,
Te worden hier ghelyck aen een onnosel kint.
2. Heeft comen dry-en-dertigh jaer
Soo minnelyck hier met den mensch hanteren,
Om syn begheren
Uyt te wercken daer.
Voor Testament heeft hy ons comen gheven

Syn heyligh vleesch, en bloedt, om by te leven
Om ons te stercken als wy sullen zyn in noot:
Daer uyt soo cont ghy mercken wat een liefde groot,
Dat daer moest zyn inwendigh,
Die met treken seer behendigh
Soeckt den mensch te brengen in syns Vaders schoot.

3. Hy wiste die peryckels al
Die ons al-om ghedurigh presenteren;
Is syn begheren,
Dat wy in dit dal
Ons sonde meyden van de creaturen
Die ons hier connen van syn liefde vuren,
En dat wy souden hanghen gansch aen hem alleen
Met allen ons' verlanghen, en begherten reen;

Dan souden wy eens proeven
Hoe dat Godt de ziel can toeven
Als die met synen wil sal comen over een.
4. t Is't quaet gheselschap dat ick meyn,
Het welcke wy soo neerstigh moeten vlieden,
Maer alle lieden
Schouwen can niet syn.
Hebd' eenen mensch van goeden aerdt gevonden,
Die u geen oorsaeck geven sal van sonden,
Houd' hem in sulcken weerden als een grooten schat
Want als ghy hier op eerden sult syn moed' en mat,
Dan sal hy u verstercken
Soo met woorden als met wercken.
Gheluckigh is hy die soo eenen helper vat,

5. Tot dat hy eens gheraecken can
Tot dien Heer die hem sal soo verblyden,
En alle lyden
Soo verdryven dan;
Iae allen arebeydt soo doen vergeten,
Dat wy daer van niet meer en sullen weten:
Daer sullen de ghenuchten wesen sonder end',
Dan sullen al uw' suchten van u syn ghewend',
Sult dan gheduerigh rusten,
Want ghy Godt met volle lusten
Ghenieten sult op een manier ons onbekent.

Gheestelycke vermaeninge tot de Achter-clappers.

Stemme. *Godt hongh aen't Crnys.*

MEnseh wie ghy zyt die compt soo licht t' oordeelé
Uw' even mensch, ick bid' wilt u niet streelen;
g' Oordeelt ghewis
Tot u verdoemenis:
Want Godt den Heer, ghelyck het staet gheschreven,
Die sal aen u, die sal aen u,
Die sal aen u, het selve vonnis geven,
Het welck ghy gheeft, het welck ghy gheeft,

Het welck ghy gheest, aen eenigh mensch die leeft.

2. Siet wat ghy doet, want ghy moet seker weten,
Dat even als ghy hebben sult ghemeten,
De selve maet

Voor u bereedt oock staet.

Eylaes! wilt op uw' saligheydt doch peysen,

En vonnist niet, en vonnist niet,

En vonnist niet, maer laet Godt vonnis wysen;

Hy kent alleen, hy kent alleen,

Hy kent alleen, de ziel van ieder een.

3. Hoe comt ghy stracx te sien ende te tooghen,

Een splinterken in uwe Broeders ooghen,

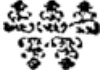
Daer ghy ô schalck,

Niet sien en wilt den balck

Die ghy weet in uw' eyghen oogh te steken:
Ach hoe cont ghy, ach hoe cont ghy,
Ach hoe cont ghy, door anders clyn ghebreken,
O boosen wicht, ô boosen wicht,
O boosen wicht, terstont soo syn ontsticht.

4. Om dat ghy weet u selven quaet te wesen,
Hierom oordeelt ghy dien, en den desen
Te syn oock quaet,
Ey; ey dit oordeel laet:
Want die ghy meynt te wesen vol van sonden
Is over langh, is over langh,
Is over langh, misschien by Godt ghevonden
Een Heyligh mensch, een Heyligh mensch,
Een Heyligh mensch, en gansch naer synen wensch.

5. Wilt dan voort-aen van ieder een wel dencken,
Als dan sal Godt u synen seghen schencken,
Op dat ghy meught
Aen-nemen in de deught,
En met de Bie uyt alles honigh haelen:
Soo sal Godts geest, soo sal Godts geest,
Soo sal Godts geest, in uwe ziele daelen,
En het onkruyt, en het onkruyt,
En het onkruyt, terstont daer roeyen uyt.

Liedeken ter eeren onse Lieve Vrouwe

Stemme. *Echo wil ick terghen.*

Die Mariam minnen
Met hun hert en sinnen
Syn gheluckigh al,
Van hun niemant sal,
Oyt gaen verloren;
Sy syn vercoren
Tot het eeuwich leven,
Dit's de weder min
Tot al die aenleven,
Dese Coningin.

2. Sonder haere vruchte
Was't al onghenuchte.
Dat ons *Eva* gaf
Nempt *Maria* af.
Voor *Adams* sonden
Syn haer Soons wonden
Door haer wordt ons' lyden,
Ons' verdoemenis
Verkeert in verblyden,
's Hemels deur sy is.

3. Comt dan alle menschen,
Comt met al uw' wenschen,
Hanght deës Maghet aen,
Wilt haer noyt af-gaen:

Voor uw' misdaeden
Heeft sy ghenaeden.
Sy van de sondaeren
Die maer willen syn
Opprecht haer dienaeren
Weirt de helsche pyn.

4. Die niet mint deës Vrouwe

Dat hy vry mistrouwe
Van syn saligheydt:
Want in geenen sydt
Salmen oyt lesen,
Dat hy can wesen
Saligh, die geen eere
Aen Godts Moeder draeght:

Dus naest Godt den Heere
Mensch mint dese Maeght.

Liedeken ter eeren d'Hemelvaert van de Alder-heylichste Maghet Maria.

Stemme. *Helas je suis abandonné.*

SA menschen weest al-om verheught,
Singht met jolyt, compt roert *Appollos* snaren,
Laet alle onghenuchte vaeren:
Het is den rechten tydt nu van de vreught.
Het eene Vrouwe is ghegaen

Met ziel, en lichaem, schoonder als de Maen,
Met Enghelen omringht tot d'hoogste saelen;
Sy blinckt soo claer,
Dat schynen *Phoebi* stralen
Duysternis by haer.

2. Het is een Moeder, ende Maeght,
Een schoon Princersse van Godt uyt-ghelesen;
Die om syn Moeder eens te wesen
Sigh heeft van d'eeuwigheyt alleen behaeght,
Het is Maria sonder vleck,
Het hemelsch Hof hadde haer seer ghebreck,
Want daer en was noch gheene Coninghinne:
Verbleydt u mensch,
g'Hebt nu daer een Vrindinne,
Heel naer uwen wensch.

3. Het lichaem dat Godt heeft ghebaert,
Dien grooten schat moght noyt in d'aerd' bederven,
Maer moest met ziel den hemel erven;
Daer is sy d'hooghste nu naest Godt verclaert,
Dry Croonen op haer hoofd sy heeft,
Door haren naem de gansche helle beeft,
De Heylighen den selven staegh hernoemen,
Hy hun vermaeckt,
Sy over hem seer roemen,
Elck naer hem seer haect.

4. Wie zyt ghy nu de ghen' begeert,
In uwen noodt iet van Godt te verkryghen;
Mariam bidt, 'tis haer al eyghen
't Welck Godt besit, den hemel sy regeert.

Al dat tot ons daelt uyt dit landt
Moet al passeren door haer milde handt.
Wat wilt ghy meer? sy sal den hemel gheven
Aen die ghetrouw
Haer dienen in dit leven
Al vermagh dees Vrouw.

Liedeken op den Ave Maria.

Stemme. *La Princesse.*

WEest ghegroet Maria reyn,
Niemant en can u vol prysen;
Want ghy zyt die claer Fonteyn
Die altydt loopt, en vloeydt

Tot troost van al die zyn vermoeydt,
Ghy heel vol van graci' zyt
En tot ieders hulp beryt.

2. Den Heer is met u, ô Maeght;
Wy u seer oodtmoedigh bidden,
Dat ghy voor ons sorghe draeght,
Op dat wy nimmermeer
Ghedooghen iet teghen uwe eer,
Maer verbryden uwen lof,
Coninghinne van Godts Hof.

3. Oock ghebenedydt zyt ghy
Van Godt boven alle Vrouwen:
Want ghy heel van sonden vry
Gheweest hebt van t' beghin,

Want de erf-sonde, o Vrindin,
En heeft noyt uw' ziel besmet,
Ghy hebt het Serpent verplet.

4. En ghebenedydt is oock
De reyn vrucht uws lichaems Jesus,
Die ons hier bevrydt van't spoock.
't Welck ons ghedurigh tracht
Tot quaet te trecken, dagh en nacht,
Te vergheefs, midts g'ons by-staet,
En bewaert van alle quaet.

Den Lof-sangh Salve Regina.

Stemme. *Dans ce trebuchement fatal.*

GHegroet weest, en ghebenedeydt
 Maria Moeder der bermhertigheydt,
 Ons' leven, soetheydt, hop' in teghenspoet;
 Weest duysent fout, ô Coningin ghegroet.

2. Wy *Evas* Kinders vol misdaet,
 Hier ballingh, roepen tot u vroegh, en laet,
 Bedroeft, ellendigh in dit traenen dal
 Versuchten wy tot u met droef gheschal.

3. Ons' Voorspraeckersse dan wel aen,

Op ons bermhertigh wilt uw' ooghen slaen,
En Jesum, soete Maeght, uws lighaems vrucht
Aen ons verthoont naer alle ons' ghesucht.

4. Ey Moeder Godts staet ons doch by,
Op dat van sonden wy ons houden vry,
En nu voor-taen omhelsen soo de deught,
Dat wy met u eens moghen zyn in vreught.

Liedeken van de vier Uystersten.

Stemme. *Pauvre Turenne.*

Mensch wilt bepeysen,
Als ghy gaet nemen u vermaeck
Uw' leste reyse,
En hoe dat oock de minste saeck

Voor Godt hier niet en is verborghen;
Mengelt uw' vreught
Altyt met deught,
g'Hebt geenen morghen.
2. Peyst op het oordeel,
Hoe schrickelyck het daer sal gaen,
Niemandt heeft voordeel,
Elck sal syn vonnis daer ontfaen:
Hebt ghy dan goedt, oft quaedt bederven
Daer van sal Godt
Op eenen bot
U looningh geven.
3. Quaemt ghy te daelen
Door uwe sonden in de hel,

Wie can verhaelen
Wat ancxt, wat pyn, wat droef ghestel
U dit sou zyn, die cont verwerven
Voor eeuwichelyck
In't Hemelsch ryck
De schoonste erven.

4. Wilt niet wanhopen,
Den hemel is voor u bereydt,
Hy staet wyt open,
Behert hier uwe saligheydt;
Ghy sult haest uwen Godt ghenieten;
Hebt goeden moet,
En laet het goedt
U noyt verdrieten.

Taeffel-Liedeken.

Stemme. *Wilt ghy de liefde volle voetsel gheven.*

MEn magh; jae moet somtyts den boogh ontspannen,
Dus laet ons hier uyt-bannen
Al dat beswaert den geest:
Laet ons te saem tot vreught nu ons bedwinghen,
Laet ons een Lietjen singhen,
En vrolyck syn om't meest.
2. Sa sa tis tydt, wy moeten vrolyck wesen
Ghemerckt hier uyt-ghelesen

Soo goedt gheselschap is.
Brenghet voor den dagh wat drollighe nieuw maren,
En al dat vreught can baren
Aen die hier zyn ten dis.

3. Wel hoe Joufvrouw, ghy laet den dranck verschaelen,
Laet hem in't buycxken daelen
Eer hy verliest syn cracht;
Drinckt hen vry uyt, hy sal u wel becomen,
En tot een liet u vromen,
Soo ick van u verwacht.

4. Ick sien Joufvrouw g'hebbet op my gelaeden
'k En sal het niet versmaeden,
Want 'khebbe grooten dorst.

Doet het gelas tot boven toe vol-schincken,
'kSal teene-mael uyt-drincken
Tot lavingh van myn borst.

5. Wy twee te saem somtydts een Pintjen clieven;
Dit nat sal u ghelieven,
Ick weet dat ghy het meught:
Set het niet neer, 'tmoet rondt gaen sonder toeven,
'tSal maecken die het proeven
Seer vrolyck, en verheught.

Taeffel-Liedeken.

Stemme. *Liefste Amarante.*

VRinden uyt-ghelesen

Die hier zyt versaemt,

Wilt doch vrolyck wesen:

Want het teenemael betaemt,

Datmen vrolyck zy van geest

Alsmen ivers is te feest.

2. Eet, en drinckt met lusten,

En weest niet bedroeft,

Laet de sorghe rusten,

Godt geeft al dat ons behoeft:

Datter niemandt pyse hier,
Als van maecken goede cier.

3. Comt ghy Sangh-Goddinnen,
[...]aet *Parnaßi* dal,
Wilt een Liedt beginnen
Met een over soet gheschal.
En ghy *Pan* comt met u Fluyt,
Geeft een aenghenaem gheluyt.

4. *Phoebe* met uw' Herpe
Comt spelt uw' party.
Clio met *Euterpe*
Woeght u by deës melody.
Orphée spelt op uwe Lier,
't Saemen maeckt een soet ghetier.

5. 't Is niet alle daeghen
Dat wy t'saemen zyn,
Dus laet so nder claeghen
Ons verheughen groot, en clyn:
Ey laet ons doch alle gaer
Desen tydt nu nemen waer.

6. Vreught in deught, en eeren
Is by tyden goedt;
Op dat wy vermeereren,
En verstercken onsen moet,
Om met meerder cracht, en vlydt,
Godt te dienen t'aller tydt.

7. Om dan Godt te dienen
Beter nu voortaan,

Al waer't tot den thienen
Laet het ons hier houden staen:
'k Hope, dat ons dese vreught
Stieren sal tot groote deught.

8. Men moet sigh oock quyten
Met een goed' santé,
Momus soud 'tverwyten
t'En waer saecken dat men't dé:
Want hoe wel het al gheschiet,
Noch seght hy, ontbreckter iet.

9. Wilt dan *Bacche* schincken
Mildelyck van't best;
Men sal rontom drincken
Van't beginsel tot het lest.

Ioufvrouw ick stel tot 'tbegin
Uw' ghesontheydt hier med' in.

Taeffel-Liedeken.

Stemme. *Lyntje lief vind' ick u hier.*

SA lieve vrinden weest verblydt
t'Is nu den tydt van vrolyckheydt;
Laet ons wat vroegh beginnen,
Om daer door meerder tydt te winnen.
2. 'k Nem dit ghelasken in myn handt,
Ick sien het is aen my verpandt

Ick wil het uyt gaen drincken

Om dat de spys sou beter sincken.

3. Ick brengh't u eens myn goedt ghebuer,

Waer om siet ghy op my soo stuer?

Heb ick iet quaets bedreven

Aen u? ach wil het my vergheven.

4. 'k Beken, ick heb quaelyck ghedaen,

Dat ick't soo langh heb laeten staen,

Ick salt verdobbeleren,

Op dat uw' gramschap sou passeren.

5. Op uw' ghesontheydt myn vrindin

Moet nu dit wyntje suyver in,

Ick com het u eens bringhen,

Om dat ghy soudt een Lietje singhen